

Tájékoztató

**a növénytermesztő vállalkozások számára veszélyes áru szállítási
biztonsági tanácsadó foglalkoztatásáról**

**Belügyminisztérium
Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
Budapest, 2023. október**

A biztonsági tanácsadók alkalmazásának részletes szabályozása

A veszélyes áru szállítási biztonsági tanácsadóról szóló 25/2014. (IV. 30.) NFM rendelet (a továbbiakban: R1.) 2. § (1) bekezdés szerint a rendelet hatálya a Magyarország területén székhellyel vagy telephellyel rendelkező vállalkozásra, a tanácsadóra, a közlekedési hatóságra, a katasztrófavédelmi hatóságra, valamint az e rendelet szerinti képzést nyújtó szervre terjed ki.

Az R1. 1. § 5. pontja szerint vállalkozás: az ADN, az ADR és a RID által meghatározott vállalkozás, aki vagy amely veszélyes áru szállítással kapcsolatos tevékenységet végez.

Az R1. 1. § 6. pontja szerint veszélyes áru szállítással kapcsolatos tevékenység: veszélyes áru nemzetközi vagy belföldi szállítása, fuvarozása vagy ahhoz kapcsolódó árufeladás, csomagolás, berakás, kirakás, töltés vagy ürítés, függetlenül attól, hogy a vállalkozás a saját nevében vagy megbízásból végzi a tevékenységet.

Az R1. 3. § (1) bekezdése szerint, a tanácsadót a vállalkozás írásban jelöli ki, kivéve, ha a vállalkozás vezető tisztségviselője maga látja el a tanácsadói feladatot.

A Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Megállapodás „A” és „B” Melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló Korm. rendeletben (a továbbiakban: ADR) 1. melléklet 1.8.3.1 bekezdése szerint minden vállalkozásnak, amely veszélyes árut közúton felad, szállít, fuvaroz vagy ezekhez kapcsolódó csomagolást, berakást, töltést vagy kirakást végez, egy vagy több veszélyes áru szállítási biztonsági tanácsadót kell kineveznie, aki azért felelős, hogy segítse megelőzni, hogy e tevékenységek veszélyeztessék az embereket, az anyagi javakat vagy a környezetet.

Az alkalmazás alóli felmentés feltételei:

Az R1. 2. § (2) bekezdés szerint a rendelet előírásait nem kell alkalmazni azokra a vállalkozásokra, amelynek tevékenysége csak olyan veszélyes áru szállítással kapcsolatos, amely nem tartozik az ADN, az ADR vagy a RID hatálya alá vagy:

- a) közúti szállítás esetében az ADR 1.1.3.6 vagy 1.7.1.4 bekezdése, vagy 3.3, 3.4 vagy 3.5 fejezete szerint mentességet élvez;
- b) vasúti fuvarozás esetében a RID 1.1.3.6 vagy 1.7.1.4 bekezdése, vagy 3.3, 3.4 vagy 3.5 fejezete szerint mentességet élvez;
- c) belvízi szállítás esetében
 - ca) az ADN 1.7.1.4 bekezdése, vagy 3.3, 3.4 vagy 3.5 fejezete szerint mentességet élvez,
 - cb) a veszélyes áru mennyisége egy közúti szállítóegységben, vasúti kocsiban vagy konténerben nem haladja meg az ADR, illetve a RID 1.1.3.6 bekezdésében meghatározott értéket vagy

cc) a cb) alpont szerintiektől eltérő esetben a veszélyes áru mennyisége egy hajón nem haladja meg az ADN 1.1.3.6 bekezdésében meghatározott értéket.

Az ADR 1.1.3 szakasza általában tartalmazza a mentességeket, melyek közül az ADR 1.1.3.6 bekezdés a veszélyes áru szállítási módjához és az egy szállítóegységen szállított veszélyes áru mennyiségéhez köti a mentesség alkalmazásának lehetőségét, amely mennyiségi határ – az adott veszélyes áru szállítási kategóriájától függően – eltérő lehet.

A 3.3 szakasz az egyes veszélyes árukhoz tartalmaz különleges előírásokat, a 3.4 fejezet szerinti mentesség pedig különleges csomagolási előírásokat, és még kisebb mennyiségi korlátokat ír elő feltételként. A felsorolt mentességek alkalmazhatóságának az eldöntéséhez szükséges ismerni az adott veszélyes áru ADR szerinti besorolását.

Az előzőek alapján, amennyiben egy mezőgazdasági vállalkozás az ADR 1.2 fejezet meghatározása szerinti csomagolóként, feladóként vagy – az előbbieken már részletezett – egyéb résztvevőként, az előzőekben ismertetett mentességeken kívül történő veszélyes áru szállításban érintett, biztonsági tanácsadót kell alkalmaznia.

A lassú járművel, illetve a mezőgazdasági vontatóval végzett veszélyes áru be- és kiszállításokra a mezőgazdasági vegyszerek és üzemanyagok mezőgazdasági vontatóval vagy lassú járművel vontatott pótkocsival történő közúti szállításáról szóló 7/2011. (III. 8.) NFM rendelet tartalmaz előírásokat, melyek között azonban a biztonsági tanácsadókra vonatkozó rendelkezések nem szerepelnek.

Záradék

A tájékoztatóban foglaltak – a 60/1992. (XI. 17.) AB határozat értelmében – nem tekinthetők jogi iránymutatásnak, állásfoglalásnak, így kötelező erővel nem bírnak. Az Alkotmánybíróság határozata szerint „a központi állami szervektől származó jogi iránymutatást tartalmazó állásfoglalásokhoz joghatás nem fűződik, azoknak kötelező ereje nincs. A különböző jogi iránymutatást tartalmazó leiratok, iránymutatások, állásfoglalások és egyéb informális jogértelmezések kiadása, és az ezekkel való irányítás gyakorlata alkotmányellenes”.

A tájékoztatót a BM OKF Hatósági Főigazgató-helyettesi Szervezete a jogszabályban foglalt követelmények teljesítésének elősegítése érdekében adta ki, melyeket minden esetben az egyedi ügyre vonatkozóan kell megfelelően alkalmazni.